

Ζητήσαμε από Δέκα Εκπαιδευτικούς να μας Σχολιάσουν την Εμπειρία της Τηλεκπαίδευσης

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Εκπαίδευση](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δέκα εκπαιδευτικοί στην Κύπρο απαντούν σε τρεις ερωτήσεις της CITY, δίνοντάς μας εικόνα για το πώς κύλησε η διαδικασία με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση στο νησί τις τελευταίες βδομάδες.

Παιδιά πατούν εικονίδια για να μιλήσουν και για να ψηλώσουν το χέρι, κάνουν μάθημα με τις πιτζάμες και τρώνε τост καθώς λύνουν προβλήματα, ζητάνε άδεια για να πάνε τουαλέτα (ωσάν να βρίσκονται στο σχολείο) και μπαίνουν νωρίτερα στην «τάξη» για να συζητήσουν τα δικά τους, όπως θα έκαναν και στο φυσικό περιβάλλον του σχολείου. Κάπως έτσι κύλησαν οι τελευταίες βδομάδες για τα παιδιά.

Πώς όμως το βίωσαν οι δασκάλες και οι δάσκαλοι; Αυτό προσπαθήσαμε να μάθουμε μέσα από τις απαντήσεις τους στα τρία παρακάτω ερωτήματα:

1. Τι σε εξέπληξε ευχάριστα (ή και δυσάρεστα) σε σχέση με αυτού του είδους την επικοινωνία με τα παιδιά;
 2. Ποιο ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι που είχες να διαχειριστείς αυτό το διάστημα;
 3. Σε τι υστερεί η τηλεκπαίδευση σε σχέση με τη δια ζώσης εκπαίδευση στην τάξη; Γιατί δεν θα μπορούσε κατά τη γνώμη σου η πρώτη να αντικαταστήσει τη δεύτερη;
- *Επιπλέον, κάποιοι εκπαιδευτικοί μοιράζονται μαζί μας διάφορα ευτράπελα που συνέβησαν στο πλαίσιο του μαθήματος μέσω Teams.

Φωτογραφία: lucas law / Unsplash

Νεφέλη Β., επαρχία Λεμεσού

Η συνέπεια πολλών παιδιών και η εργατικότητα, αλλά ταυτόχρονα και η αδιαφορία πολλών γονιών, είναι στοιχεία που με εξέπληξαν.

Το πιο δύσκολο κομμάτι ήταν ο αρκετός χρόνος προετοιμασίας για το μάθημα, αφού έπρεπε να προσαρμοστεί στις νέες ανάγκες και η καθημερινή διόρθωση των ασκήσεων, από απόσταση.

Η φυσική παρουσία καθιστά το μάθημα πιο κατανοητό και ο εκπαιδευτικός μπορεί πιο εύκολα να εντοπίσει αδυναμίες για να βοηθήσει τα παιδιά. Επιπλέον, η

τηλεκπαίδευση δεν δίνει τη δυνατότητα στον εκπαιδευτικό να δει αν ένας μαθητής παρακολουθεί ή αν είναι μπροστά από την οθόνη.

Παναγιώτα Θεοφάνους, επαρχία Λάρνακας

Αυτό που με εξέπληξε είναι κάτι που αφορά τους συναδέλφους. Είναι παρά πολλοί αυτοί που μοιράστηκαν υλικό και τις γνώσεις τους σχετικά με το Teams. Που γενικά στήριξαν πολύ ο ένας τον άλλον.

Στην προηγούμενη καραντίνα είχα και πάλι κληθεί να εφαρμόσω εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Αυτή τη φορά ήμουν πιο έτοιμη, έτσι δεν μπορώ να πω ότι είχα κάποιο ιδιαίτερα δύσκολο κομμάτι για να διαχειριστώ!

Στη δια ζώσης εκπαίδευση υπάρχει η επαφή δασκάλου-μαθητή, άμεση ανατροφοδότηση, κοινωνικοποίηση των μαθητών, άμεση επίλυση αποριών, αλληλεπίδραση, παιχνίδι, αστεία... Αυτά είναι μόνο μερικά μόνο στοιχεία που δεν καλύπτει η τηλεεκπαίδευση. Ιδιαίτερα με κλειστές κάμερες.

Γιώργος Γαλήνης, επαρχία Λευκωσίας

Αυτό που με εξέπληξε ευχάριστα είναι το ότι τα παιδιά χαίρονται την όλη διαδικασία. Περιμένουν πως και πως τη στιγμή του μαθήματος. Μπαίνουν στην «τάξη» πριν από τον δάσκαλο και λένε τα δικά τους όπως και στην κανονική τους αίθουσα. Και το εκπληκτικό, δεν έχει απουσιάσει ΠΟΤΕ κανείς από το μάθημα...

Το πιο δύσκολο πράγμα που είχα να διαχειριστώ ήταν όταν διαπίστωνα πως δύο παιδιά της τάξης δεν διέθεταν κατάλληλη συσκευή για παρακολούθηση των μαθημάτων, λόγω οικονομικών δυσκολιών της οικογένειας. Η οικογένεια δεν το ανέφερε, γιατί όπως συμβαίνει πολλές φορές σε τέτοιες περιπτώσεις δεν ήθελαν να τους «λυπούνται»... Επομένως, έπρεπε να βρω τον τρόπο, όσο πιο διακριτικά μπορούσα, να τους εξασφαλίσω συσκευή χωρίς να πληγωθεί ο «εγωισμός» τους...

Η απάντηση είναι απλή. Σε καμία περίπτωση η τηλεεκπαίδευση δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη δια ζώσης εκπαίδευση. Η εκπαίδευση είναι κάτι πέραν του «σερβιρίσματος» γνώσεων, είναι κάτι πολύ σπουδαίο, κάτι πολύ όμορφο... Κανένας υπολογιστής δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη φυσική παρουσία και την αλληλεπίδραση ανάμεσα στον μαθητή και τον δάσκαλο. Κανένας υπολογιστής δεν μπορεί δώσει το χαμόγελο, την αγκαλιά, το χάδι, το παιχνίδι του διαλείμματος... Εννοείται φυσικά πως σε έκτακτες καταστάσεις, όπως αυτές που βιώνουμε τώρα, είναι ευλογία, είναι μια εξαιρετική λύση η οποία άνοιξε νέους ορίζοντες σε όλους μας...

Τα ευτράπελα της τηλεκπαίδευσης

Κάποιοι από τους εκπαιδευτικούς μοιράστηκαν μαζί μας και τα ευτράπελα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Όπως για παράδειγμα, να ανοίγει μαθητής το μικρόφωνο για να ζητήσει άδεια να πάει στην τουαλέτα. «Είχα μαθητή που άνοιξε το μικρόφωνο να πιάσει άδεια για να πάει τουαλέτα και μετά από λίγη ώρα το άνοιξε ξανά για να μου πει ότι ήρθε πίσω». Άλλο κλασσικό είναι οι γονείς που δίνουν τις απαντήσεις στα παιδιά και... ακούγονται, ή οι μαθητές που δεν μπορούν να μιλήσουν... γιατί τρώνε. Τέλος, αναφορά γίνεται και στις περιπτώσεις με τους δυο-τρεις μάγκες της τάξης οι οποίοι στα μέσα του μαθήματος χάνονται... «Φαίνεται πως είναι στο μάθημα αλλά όταν τους απευθύνεις τον λόγο... φωνή βοώντος εν τη ερήμω... Όταν την επομένη τους ρωτάς πού ήταν και γιατί δεν απαντούσαν, η απάντηση κλασική και αποστομωτική: 'Κύριε, σας άκουα αλλά δεν ξέρω τι γινόταν, "λάγκαρε" (καινούρια λέξη...) ή κάτι έπαθε το μικρόφωνό μου, πάντως ήμουν εκεί'».

Φωτογραφία: Luisella Planeta Leoni / Pixabay

Μύρια Π., επαρχία Λεμεσού

Με εξέπληξε η ηρεμία, η ησυχία και η τήρηση των κανόνων από την πλειοψηφία των παιδιών.

Το να εκτίθεται ταυτόχρονα σε τόσα πολλά άτομα, μέσω διαδικτύου, χωρίς την προσωπική επαφή που σου προσφέρει η τάξη, ήταν ένα βασικό εμπόδιο που κληθήκαμε να διαχειριστούμε τόσο οι δάσκαλοι όσο και τα παιδιά. Δεν μπορείς να ξέρεις πραγματικά ποιος κατανοεί και ποιος όχι. Ποιος πραγματικά παρακολουθεί

το μάθημα και ποιος ίσως κοιμάται ή ασχολείται με άλλα πράγματα.

Αυτός είναι και ένας βασικός λόγος που η φυσική παρουσία στις τάξεις δεν μπορεί να αντικατασταθεί από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Έλενα Κ., επαρχία Λεμεσού

Με εξέπληξε δυσάρεστα η αδιαφορία πολλών γονέων να ανταποκριθούν στις ανάγκες της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Το πιο δύσκολο κομμάτι για μένα ήταν η καθημερινή προετοιμασία που έπρεπε να γίνει για ένα εξ αποστάσεως μάθημα και το αντίστοιχο διόρθωμα.

Επίσης, πρόβλημα ήταν και η έλλειψη της άμεσης επικοινωνίας και διάδρασης με τα παιδιά. Αρκετά παιδιά «κρύβονται» πίσω από την οθόνη, νομιζόμενοι ότι παρακολουθούν τον δάσκαλο.

Μαρίνα Α., επαρχία Λεμεσού

Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι καταρχάς η εξοικείωση των παιδιών, σε ελάχιστον χρόνο, με τη διαδικτυακή επικοινωνία και η εύκολη κατανόηση και χρήση των κανόνων της. Επίσης, παρόλο που είναι παιδιά Β' τάξης Δημοτικού, ήταν ενθουσιασμένα και ανυπομονούσαν να έρθει η ώρα για τηλεδιάσκεψη.

Το πιο δύσκολο κομμάτι ήταν το γεγονός ότι στην τάξη μου φοιτούν παιδιά με μεταναστευτική βιογραφία, εξ ου και ήταν πολύ δύσκολο να παρακολουθήσουν το μάθημα που γίνονταν εξ αποστάσεως, κυρίως λόγω γλώσσας. Οπότε, με δική μας πρωτοβουλία, δημιουργήσαμε μία ξεχωριστή ομάδα με αυτά τα παιδιά με διαφοροποιημένο υλικό.

Έρευνες χρόνων απέδειξαν πως και η καλύτερη ποιότητα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, έχει χαμηλά μαθησιακά αποτελέσματα. Πόσο μάλλον, όταν μιλάμε για παιδιά Δημοτικού σχολείου. Δεν υπάρχει άμεση, γρήγορη και συστηματική αλληλεπίδραση δασκάλου-μαθητή. Δεν μπορείς να έχεις μπροστά σου τα αποτελέσματα αυτών που δίδαξες. Δεν μπορείς να γνωρίζεις επί τόπου και να βλέπεις ο ίδιος τα λάθη κάνοντας ατομική παρέμβαση και επεξήγηση σε κάθε μαθητή.

Φωτογραφία: Julia M Cameron / Pexels

Σούλα Μωϋσή, επαρχία Λευκωσίας

Το ευχάριστο είναι ότι βοήθησε κάποια παιδιά hyperactive/ελλειμματικής προσοχής να είναι πιο συγκεντρωμένα.

Το πιο δύσκολο κομμάτι που είχα να διαχειριστώ ήταν να μπορώ να έχω την προσοχή των μαθητών και να κάνω το μάθημα ενδιαφέρον. Επίσης, υπήρξε δυσκολία εκμάθησης της χρήσης της τεχνολογίας για online learning.

Η τηλεεκπαίδευση υστερεί σε σχέση με τη δια ζώσης εκπαίδευση στην τάξη γιατί χάνεται η επαφή που έχεις με τους μαθητές σου. Για παράδειγμα, θέλεις να

εξηγήσεις ένα γραμματικό φαινόμενο και χρησιμοποιείς διάφορες μεθόδους που δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν με την τη εκπαίδευση. Οι μαθητές δεν είναι τόσο ενεργοί όπως το να γράψουν στον πίνακα, να παίξουν ένα παιχνίδι (εκμάθηση καινούριου λεξιλογίου) και τέλος δεν μπορείς να είσαι σίγουρος αν έγινες κατανοητός σε όλους.

Γιώτα Κ., επαρχία Λεμεσού

Ήταν εντυπωσιακή η ανταπόκριση των παιδιών, ακόμη και των μικρότερων σε ηλικία. Ακολουθούν και σέβονται τους κανόνες στη μεγαλύτερη πλειοψηφία και αυτό είναι πολύ βοηθητικό στην ομαλή εξέλιξη της παράδοσης.

Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση κρύβει πολλές δυσκολίες, πέραν από τα προφανή. Για παράδειγμα το ότι έπρεπε καθημερινά να προετοιμάζουμε υλικό για το μάθημα προσαρμοσμένο στις online απαιτήσεις, το οποίο, όμως, παράλληλα να μην υστερεί από τις παραδοσιακές παραδόσεις στην τάξη, δεν ήταν εύκολο. Επίσης, οι διορθώσεις των γραπτών μέσω viber χρειάζονται διπλάσιο χρόνο και επιπλέον δεν μπορεί να δοθεί σωστή ανατροφοδότηση όπως στην τάξη. Γ

Η οθόνη δεν μπορεί να αντικαταστήσει την σχέση που δημιουργείται μεταξύ δασκαλου-μαθητή στην τάξη. Πολλοί μαθητές δεν παρέδιδαν και δεν παραδίδουν τις εργασίες που τους ανατίθενται, δεν υπάρχει αμεσότητα και είναι δύσκολο να συμπτύξεις την ουσία των μαθημάτων που γίνονται στη δια ζώσης εκπαίδευση, σε μισάωρα online μαθήματα.

Μαρία Ν., επαρχία Λεμεσού

Με εξέπληξε περισσότερο το πόσο συνεπή και συνεργάσιμα ήταν τα παιδιά στις συναντήσεις μας.

Μας ήταν δύσκολη όλη αυτή η μετάβαση. Το να πρέπει να μάθουμε ένα εντελώς καινούργιο εργαλείο σε λίγο χρόνο και να προετοιμάσουμε λεπτομερείς παρουσιάσεις, προσαρμοσμένες στα νέα δεδομένα για να διευκολύνουμε γονείς και μαθητές, ήταν αρκετά δύσκολο και επίπονο.

Και πάλι η τηλεεκπαίδευση δεν μπορεί να συγκριθεί με την προσωπική επαφή. Η έλλειψη αμεσότητας και ανθρώπινης επαφής, είναι φανερό και επιβαρύνει την κατάσταση. Δεν μπορείς να γνωρίζεις αν οι μαθητές σε παρακολουθούν καθώς δεν υπάρχει η οπτική δυνατότητα και επομένως, δεν μπορείς να τους επαναφέρεις άμεσα σε περίπτωση αφηρημάδας. Για τον ίδιο λόγο, οι μαθητές επαναπαύονται και δεν είναι συνεχώς συγκεντρωμένοι στην παράδοση, έστω και αν είναι μόλις 30 λεπτά. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση είναι απρόσωπη και παρά τον αρχικό

ενθουσιασμό, στην πορεία κουράζει και προκαλεί αδιαφορία.

Έλενα Π., επαρχία Λεμεσού

Αυτό που με εξέπληξε περισσότερο είναι ότι τα παιδιά ακόμα και τα μικρής ηλικίας, μπόρεσαν να ανταποκριθούν στη χρήση των εργαλείων του Teams πολύ γρήγορα (άνοιγμα-κλείσιμο μικροφώνου, χεράκι για να μιλήσουν) κ.ο.κ.

Τα παιδιά είναι εξοικειωμένα με τη χρήση της τεχνολογίας και αυτό φάνηκε ξεκάθαρα όλη αυτή την περίοδο.

Το πιο δύσκολο κομμάτι θεωρώ πως ήταν η προσαρμογή του εκπαιδευτικού υλικού που έπρεπε να αποστείλουμε στους μαθητές, ώστε να γίνει κατανοητό, να γίνονται παρουσιάσεις με επεξηγήσεις, ερωτήσεις κατανόησης και ταυτόχρονα όλο αυτό να τους κινεί το ενδιαφέρον και να τους παρακινεί στο να εργαστούν από το σπίτι, να μην τους κουράζει.

Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση δεν μπορεί με κανένα τρόπο να αντικαταστήσει τη δια ζώσης εκπαίδευση, ούτε να καλύψει τη διδακτέα ύλη. Υστερεί σε πολλά. Το κυριότερο είναι η αλληλεπίδραση του εκπαιδευτικού με τον μαθητή. Διόρθωση γραπτού λόγου ανάλογα με τις ανάγκες του καθενός, η αλληλεπίδραση των μαθητών μεταξύ τους, απουσιάζει η ζωντάνια η ουσιαστική ενεργή συμμετοχή, η δημιουργικότητα, ο προσωπικός χρόνος κάθε μαθητή να σκεφτεί και να εργαστεί, η θεωρία κάθε μαθήματος να γίνεται πράξη. Μία τάξη δεν είναι απλώς η παρουσίαση του μαθήματος και τέλος.

Φωτογραφία: Joshua Hoehne / Unsplash

Πηγή: city.sigmalive.com